

6 Medlemmer af Udvalget have stillet tre Ændringsforslag, deriblandt til §§ 2 og 8. De to Paragraffer: Renholdelses- og Afskedigelsesparagraffen, være, som bekendt, ikke med i Regeringens Lovforslag; de ere tilkomne under Sagens Behandling i det andet Ting og som Forslag fremsatte af det andet Ting, men de angaa begge Forhold, som det har vist sig, at det andet Ting sætter megen Pris paa at faa ordnede ved denne Lejlighed.

Renholdelse af Skolelokalerne paa hvilede, som bekendt, indtil 1905 Lærerne, og der blev ikke givet noget særligt Vederlag derfor. Der bestemmes i Skoleloven af 1814, Bilag A.: Instruktion for Lærerne i Almueskolerne paa Landet i Danmark, følgende: „Skolestuen bør til alle Tider holdes renlig og i det mindste fejles tvende Gange om Ugen. Naar Skoletiden er forbi, og Børnene ere hjemsendte, bør Vinduerne lukkes op og Skolen udluftes.“

Disse Fordringer til Rengøring, der altsaa have været gældende omtrent et Aarhundrede, vare jo ikke store. Da vi saa i 1905 fik Loven om Tuberkulosens Bekæmpelse, blev Bestemmelser om Skolelokalers Renholdelse og Udluftning tilføjede denne Lov; en Vedtægt om Skolernes Renholdelse skal udfærdiges for hver Kommune, og Omkostningerne ere samtidig paalagte Kommunerne. De i og for sig meget hensigtsmæssige Foranstaltninger til at faa rene, ofte afvaskede og udluftede Skolelokaler voldte imidlertid hist og her nogle Vanskeligheder. Til disse regner jeg i og for sig ikke den Misforholdelse, der nogle Steder omkring paa Landet viste sig hos Forældre, der stode misforstaaende overfor Bestemmelsen om, at i hvert Frikvarter skulle Børnene ud af Skolelokalet og Vinduerne lukkes op. Det er den Slags Modvillie, der ved Lejlighed kan vise sig overfor noget nyt, men som senere fortager sig og giver Plads for den Opfattelse, at det dog vist er rigtige og fornuftige Bestemmelser. Men det har i en Del Kommuner vist sig, at Sogneraadet har haft vanskeligt ved at faa Arbejdet udført. Den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne (Goos) nævnedes for den Udtalelse af mig fra Tuberkulose-lovens Behandling i 1905, at jeg hilste disse Bestemmelser om Skolelokalernes

fremtidige grundige Rengøring med Glæde, og at jeg haabede, at der i Kommunerne vilde kunne sluttes Overenskomst med Lærerne derom. Det sidste viste sig imidlertid ikke at slaa til. Det skrev sig formodentlig fra, at Lærerne, der hidtil havde haft dette Arbejde uden Vederlag, nu, da der var Mulighed derfor, helst vilde være helt fri for denne Sag, og i de fleste Kommuner nægtede de derfor at slutte nogen Overenskomst med Sogneraadene om fremtidig at overtage Arbejdet mod Betaling. Vanskelighederne viste sig navnlig saadanne Steder, hvor en Skole ligger afsides, f. Eks. ude paa Marken midt imellem to smaa Landsbyer, hvad der jo ret ofte hænder. Der beror det ofte paa en ren Tilfældighed, om der indenfor en nogenlunde rimelig Afstand bor en Kone eller et Par Folk, som ville og kunne paatage sig Arbejdet. Paa saadanne Steder har det vist sig enten at være næsten umuligt at finde en Entreprenør, eller ogsaa har Arbejdet maattet betales meget højt. Dertil kommer, at der paa Steder har vist sig Vanskeligheder mellem Lærerne og den fremmede Person, der skal udføre Renholdelsen, Vanskeligheder, som til Tider have fremkaldt forskellige ministerielle Resolutioner om ret kuriøse Materier. Man har nu i det andet Ting søgt at raade Bod paa disse Ulemper ved i den meget lange § 2 at tilføje en Bestemmelse om, at en Lærer ikke kan modsætte sig at overtage Renholdelsen af Skolen, naar Sogneraadet maatte ønske det. Naa, det er i og for sig jo ikke andet eller mere, end hvad saa mange andre Embedsmænd ere forpligtede til med Hensyn til Arbejds- og Kontorlokalers Renholdelse; det gælder jo lige op til Amtmændene. Men mod selve Bestemmelsen er der jo heller ingen Modstand her i Tinget. Mindretallet ønsker kun Betalingen sat op fra 75 Kr. til 100 Kr. pr. Klasseværelse. Noget bestemt at holde sig til har man jo ikke her; det kan kun være en Skønssag, om det ene eller det andet Tal er det mest passende. Jeg har i det andet Ting stillet mig passiv overfor Spørgsmaalet, om det skulde være 75 eller 100 Kr. Men jeg har dog ogsaa forment, at naar Flertallet i det, af det andet Ting nedsatte Udvalg, et Flertal, der talte saa-